

22.7.2021

BETÄNKANDE

med rekommendationer till kommissionen om att fastställa könsrelaterat våld som ett nytt brottsområde förtecknat i artikel 83.1 i EUF-fördraget (2021/2035(INL))

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor
Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män

Föredragande: Malin Björk, Diana Riba i Giner

(Initiativ – artikel 47 i arbetsordningen)

(Gemensamt utskottsförfarande – artikel 58 i arbetsordningen)

(Förslagsställare: Malin Björk, Diana Riba i Giner)

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
BILAGA TILL RESOLUTIONSFÖRSLAGET:	22
MOTIVERING	25
RESERVATION	27
RESERVATION	28
INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	29
SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	30

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

med rekommendationer till kommissionen om att fastställa könsrelaterat våld som ett nytt brottsområde förtecknat i artikel 83.1 i EUF-fördraget (2021/2035(INL))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 2 och 3.3 i EU-fördraget,
- med beaktande av artiklarna 8, 10, 19, 83.1 och 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 1–4, 6–8, 10–12, 21, 23, 26, 47 och 49,
- med beaktande av de landsspecifika övervakningsrapporterna från expertgruppen för åtgärder mot våld mot kvinnor och våld i hemmet,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 mars 2020 *En jämlikhetsunion: jämställdhetsstrategi för 2020–2025*,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 juni 2020 *En EU-strategi för brottsoffers rättigheter (2020–2025)*,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 november 2020 *En jämlikhetsunion: Jämlikhetsstrategi för hbtqi-personer 2020–2025*,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 november 2020 *EU:s tredje handlingsplan för jämställdhet – En ambitiös agenda för jämställdhet och kvinnors egenmakt i EU:s yttre åtgärder*,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 mars 2021 *EU:s strategi för barnets rättigheter*,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 april 2021 om EU:s strategi mot människohandel 2021–2025,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer samt om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF¹,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/99/EU av den 13 december 2011 om den europeiska skyddsordern²,

¹ EUT L 101, 15.4.2011, s. 1.

² EUT L 338, 21.12.2011, s. 2.

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF³,
- med beaktande av FN:s mål 5 för hållbar utveckling om jämställdhet,
- med beaktande av den allmänna rekommendationen nr 33 om kvinnors möjlighet till rättslig prövning av den 3 augusti 2015 från FN:s kommitté för avskaffande av diskriminering av kvinnor,
- med beaktande av den allmänna rekommendationen nr 35 om könsrelaterat våld mot kvinnor och uppdateringen av den allmänna rekommendationen nr 19 av den 14 juli 2017 från FN:s kommitté för avskaffande av diskriminering av kvinnor,
- med beaktande av undersökningen från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter *Violence against women: an EU-wide survey* från 2014,
- med beaktande av rapporten *Crime, safety and victims* från 2021 från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter,
- med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,
- med beaktande av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet,
- med beaktande av Pekingdeklarationen och handlingsplanen från Peking, som antogs vid den fjärde internationella kvinnokonferensen den 15 september 1995, samt de slutdokument som senare antogs vid FN:s extra sessioner Peking +5 (2005), Peking +15 (2010) och Peking +20 (2015),
- med beaktande av Europeiska jämställdhetsinstitutets ordlista,
- med beaktande av de överenskomna slutsatserna från det sextiofemte sammanträdet i FN:s kvinnokommission den 15–26 mars 2021,
- med beaktande av bestämmelserna i Förenta nationernas rättsliga instrument på området för mänskliga rättigheter, särskilt de som rör kvinnors rättigheter, och andra FN-instrument om våld mot kvinnor, inbegripet FN:s förklaring om avskaffande av våld mot kvinnor av den 20 december 1993,
- med beaktande av sin resolution av den 5 april 2011 om prioriteringar och utkast till en ny ram för EU-politiken för att bekämpa våld mot kvinnor⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 25 februari 2014 med rekommendationer till kommissionen om bekämpning av våld mot kvinnor⁵,

³ EUT L 315, 14.11.2012, s. 57.

⁴ EUT C 296E, 2.10.2012, s. 26.

⁵ EUT C 285, 29.8.2017, s. 2.

- med beaktande av sin resolution av den 12 september 2017 om förslaget till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet⁶,
- med beaktande av sin resolution av den 13 februari 2019 om bakslag för kvinnors rättigheter och jämställdhet i EU⁷,
- med beaktande av sin resolution av den 28 november 2019 om EU:s anslutning till Istanbulkonventionen och andra åtgärder för att bekämpa könsrelaterat våld⁸,
- med beaktande av sin resolution av den 26 november 2020 om det faktiska förbudet mot rätten till abort i Polen⁹,
- med beaktande av sin resolution av den 21 januari 2021 om könsperspektivet under covid-19-krisen och tiden efter krisen¹⁰,
- med beaktande av sin resolution av den 21 januari 2021 om en EU-strategi för jämställdhet¹¹,
- med beaktande av sin resolution av den 10 februari 2021 om genomförandet av direktiv 2011/36/EU om förebyggande och bekämpande av människohandel och om skydd av dess offer¹²,
- med beaktande av sin resolution av den 11 februari 2021 om framtida utmaningar för kvinnors rättigheter i Europa: mer än 25 år efter Pekingdeklarationen och handlingsplanen från Peking¹³,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 10 december 2018 om kvinnor, fred och säkerhet,
- med beaktande av FN:s briefingdokument från 2020 om covid-19 och ett stopp på våldet mot kvinnor och flickor¹⁴,
- med beaktande av det rättsliga yttrandet av den 11 mars 2021 från generaladvokaten vid Europeiska unionens domstol över Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet, med syftet att förtydliga osäkerheten om rättsläget om och hur EU kan ansluta sig till och ratificera konventionen¹⁵,

⁶ EUT C 337, 20.9.2018, s. 167.

⁷ EUT C 449, 23.12.2020, s. 102.

⁸ EUT C 232, 16.6.2021, s. 48.

⁹ Antagna texter, P9_TA(2020)0336.

¹⁰ Antagna texter, P9_TA(2021)0024.

¹¹ Antagna texter, P9_TA(2021)0025.

¹² Antagna texter, P9_TA(2021)0041.

¹³ Antagna texter, P9_TA(2021)0058.

¹⁴ <https://www.unwomen.org/-/media/headquarters/attachments/sections/library/publications/2020/issue-brief-covid-19-and-ending-violence-against-women-and-girls-en.pdf?la=en&vs=5006>

¹⁵ <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?docid=238745&doclang=en>

- med beaktande av artiklarna 47 och 54 i arbetsordningen,
- med beaktande av den gemensamma behandlingen av ärendet i utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män, i enlighet med artikel 58 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A9-0000/2021), och av följande skäl:
 - A. Jämställdhet är ett av EU:s centrala värden och är en av unionens grundläggande principer som fastställs i artikel 2 i EU-fördraget och erkänns i artikel 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Rätten till likabehandling och icke-diskriminering är en grundläggande rättighet som fastställs i fördragen och i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Att mäns våld mot kvinnor och flickor upphör är en förutsättning för att uppnå verklig jämlikhet mellan kvinnor och män.
 - B. Enligt artikel 8 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska unionen i all sin verksamhet syfta till att undanröja bristande jämställdhet mellan kvinnor och män och att främja jämställdhet mellan dem.
 - C. Könrelaterat våld, både online och offline, och bristen på tillgång till tillräckligt skydd är den allvarligaste formen av könrelaterad diskriminering och utgör en kränkning av de grundläggande rättigheterna enligt stadgan, såsom rätten till mänsklig värdighet, rätten till liv, rätten till fysisk och psykisk integritet, förbud mot tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, förbud mot slaveri och tvångsarbete, rätten till frihet och säkerhet och rätten till respekt för privatlivet och familjelivet.
 - D. Enligt artikel 83.1 tredje stycket i EUF-fördraget får rådet med hänsyn till brottslighetens utveckling anta ett beslut om att fastställa andra områden som avser särskilt allvarlig brottslighet med ett gränsöverskridande inslag till följd av brottens karaktär eller effekter eller av ett särskilt behov av att bekämpa dem på gemensamma grunder.
 - E. När rådet antar ett sådant beslut ska det enligt artikel 83.1 tredje stycket i EUF-fördraget besluta med enhällighet efter Europaparlamentets godkännande.
 - F. Europeiska jämställdhetsinstitutet (Eige) och Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (Istanbulkonventionen) definierar könrelaterat våld mot kvinnor som våld mot en kvinna för att hon är kvinna eller våld som drabbar kvinnor oproportionerligt. Begreppet våld mot kvinnor ska förstås som alla våldshandlingar mot kvinnor som resulterar i, eller sannolikt kommer att resultera i, fysisk, sexuell eller psykisk skada eller fysiskt, sexuellt eller psykiskt lidande för kvinnor, inklusive hot om sådana handlingar, tvång eller godtyckligt frihetsberövande, vare sig detta sker offentligt eller privat.
 - G. Hbtqi-personer är också offer för könrelaterat våld på grund deras kön, könsidentitet, könsuttryck och könskaraktär.

- H. Könslaterat våld mot hbtqi-personer inbegriper fysiskt våld, psykiskt våld, tvångsäktenskap, sexuellt våld, inklusive ”korrigerande” våldtäkter och sexuella trakasserier, könsstympning av kvinnor och intersexuella, tvångssterilisering av transsexuella och intersexuella, så kallade ”hedersrelaterade” brott, omvandlingsbehandling, hatspråk både online och offline, mobbning och trakasserier, socioekonomisk utsatthet och våld inom familjen och/eller i hemmet.
- I. Enligt Istanbulkonventionen definieras kön som ”de socialt konstruerade roller, beteenden, aktiviteter och attribut som ett visst samhälle anser passande för kvinnor respektive män”, vilket påminner om att många former av våld mot kvinnor har sin grund i maktbalanser mellan kvinnor och män.
- J. Uttrycket ”i all deras mångfald” i detta betänkande manifesterar ståndpunkten att kvinnor, män och icke-binära personer kan hänföras till inbördes olika kategorier, bland annat men inte bara på grund av ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionsnedsättning, ålder, sexuell läggning, könsidentitet, könsuttryck, könskaraktär, hälsotillstånd, civilstånd, migrationsstatus eller socioekonomisk status. Uttrycket bekräftar åtagandet om att ingen får lämnas utanför och om ett jämställt Europa för alla. Det går inte att göra några verkliga framsteg på jämställdhetsområdet utan ett intersektionellt angreppssätt.
- K. Könslaterat våld har sin grund i könsstereotyper, heteropatriarkala strukturer, maktasymmetrier och strukturell och institutionell ojämlikhet. Könslaterat våld påverkar alla delar av samhället.
- L. Könslaterat våld riktar sig mot kvinnor och flickor i all deras mångfald och mot hbtqi-personer, och drivs av en önskan att straffa dem som anses överskrida samhällsnormer för könshierarkier, könsuttryck och binära könssystem. Könslaterat våld syftar till att inrätta, upprätthålla eller vidmakthålla klyftor mellan könen och förstärka könsnormer och stereotyper.
- M. Eige definierar kvinnomord som mord på kvinnor och flickor på grund av deras kön. Kvinnomord kan ta sig olika uttryck såsom mord på kvinnor som ett resultat av våld i nära relationer, mord på kvinnor och flickor på grund av deras kön, sexuella läggning, könsidentitet, könsuttryck eller könskaraktär och kvinnlig könsstympning och könsstympning av intersexuella och s.k. hedersmord. Kvinnomord är den extremaste formen av våld mot kvinnor och utgör den yttersta våldshandlingen inom ett kontinuum av våld. Många kvinnomord räknas inte in i den officiella statistiken och syns inte.
- N. Utsatthet för partnervåld, oavsett om det rör sig om fysiskt, sexuellt eller psykiskt våld, har en allvarlig inverkan på barn och leder till att våldet ”går i arv” till framtida generationer, eftersom barn som är vittnen till partnervåld mot sina mödrar eller mot en av sina föräldrar löper större risk att uppleva sådant våld senare i livet – som offer eller som förövare. Lagar som skyddar barnets värdighet och som erkänner barnet som ett offer i sådana fall är mycket viktiga för att skydda både kvinnor och barn som är offer. Vårdnadslagstiftning måste utformas så att förövare av partnervåld inte ges vårdnad.
- O. Könslaterat våld inbegriper många former av våld, inbegripet våld i nära relationer och våld i hemmet. Eige definierar i likhet med Istanbulkonventionen våld i hemmet

som varje fall av fysiskt, sexuellt, psykiskt eller ekonomiskt våld som utövas inom familjen eller i hemmiljön, oavsett biologiska eller juridiska familjeband, eller mellan makar eller partner eller före detta makar eller partner, oavsett om förövaren delar eller har delat bostad med offret eller inte.

- P. Könrelaterat våld på nätet och sexuella trakasserier på nätet är gränsöverskridande till sin karaktär. Våld i form av cybervåld, inbegripet trakasserier på nätet, nätmobbning, nätstalkning, sexistisk hatpropaganda, utlämning av sexuella bilder utan samtycke, doxing, identitetsstöld eller hackning drabbar kvinnor och flickor oproportionerligt.
- Q. Våld mot kvinnor och flickor är ett av de mest utbredda brotten mot kvinnors rättigheter i Europa. Undersökningar som unionen genomfört visar att en av tre kvinnor i unionen, vilket utgör 62 miljoner kvinnor, har utsatts för fysiskt och/eller sexuellt våld från 15 års ålder, och att en av två kvinnor (55 %) har utsatts för sexuella trakasserier. Världshälsoorganisationen (WHO) rapporterar att globalt uppger nästan en tredjedel (27 %) av de kvinnor i åldersgruppen 15–49 år som har haft ett förhållande att de har utsatts för någon form av fysiskt och/eller sexuellt våld av sin partner. WHO rapporterar att så mycket som 38 % av alla kvinnomord i hela världen begås av kvinnans partner.
- R. Det saknas uppdaterade, heltäckande och jämförbara disaggregerade uppgifter om alla former av könrelaterat våld i hela unionen. Avsaknaden av jämförbara uppgifter beror också på att definitionerna med koppling till könrelaterat våld inte är harmoniserade. Heltäckande och jämförbara disaggregerade uppgifter är mycket viktiga för dokumenterandet av könrelaterat våld och dess bakomliggande orsaker. Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter offentliggjorde sin senaste undersökning om våld mot kvinnor 2014, och de senaste siffrorna finns inte tillgängliga.
- S. Det könrelaterade våldet är mycket kostsamt för våra europeiska samhällen, räknat i såväl utebliven ekonomisk produktion som tillhandahållande av tjänster, inbegripet hälso- och sjukvård samt juridiska, sociala och specialiserade tjänster. Den högsta kostnaden bär dock offren för könrelaterat våld, som ständigt måste leva med de känslomässiga ärrna av dessa traumatiska upplevelser. Välbefinnandet för personer som är offer för könrelaterat våld bör vägleda unionens insatser.
- T. Covid-19-krisens effekter har inneburit en dramatisk ökning av könrelaterat våld, särskilt våld i nära relationer, inbegripet fysiskt våld och psykologiskt våld, kontrollbeteende och våld på nätet. Världshälsoorganisationens europeiska medlemsstater har rapporterat att nödsamtalen från kvinnor som utsatts för våld av sin partner har ökat med 60 %. Nedstängningsåtgärder har gjort det svårare för offer för våld i nära relationer att söka hjälp, eftersom de ofta är instängda tillsammans med sina förövare och har begränsad tillgång till stödtjänster, och eftersom otillräckliga stödstrukturer och resurser har förvärrat en redan existerande ”skuggpandemi”.
- U. Utbildning spelar en central roll för att förhindra könrelaterat våld, särskilt genom att utmana de negativa sociala normer som driver denna företeelse och genom att få ungdomar att erkänna, ta itu med och förhindra sådana handlingar.

- V. Könslaterat våld är fortfarande underrapporterat i EU. Två tredjedelar av de utsatta anmäler inte könslaterat våld till myndigheterna¹⁶.
- W. Enligt Europeiska jämställdhetsinstitutet uppstår sekundär viktisering, även kallad upprepad viktisering, när offret lider ytterligare skada som inte är en direkt konsekvens av brottet utan av det sätt på vilket institutioner och andra personer behandlar offret. Enligt Eige kan sekundär viktisering till exempel orsakas av att offret måste träffa förövaren flera gånger, av upprepade utfrågningar om samma uppgifter eller av olämpligt språkbruk eller okänsliga kommentarer från alla som kommer i kontakt med offret.
- X. Könslaterat våld kan vidmakthållas av personer i auktoritetsställning när offer hålls i förvar, såsom i fängelser, inrättningar för psykisk hälsa, försvarsheter, välfärdsinrättningar och flyktingläger. Trångboddhet, höga stressnivåer och brist på avskildhet kan också leda till könslaterat våld. Genom att särskilt utbilda poliser i mjuka färdigheter så att de kan lyssna till, förstå och respektera alla kvinnor som har utsatts för könslaterat våld, kan de bidra till att ta itu med underrapporteringen och den upprepade viktiseringen och skapa en tryggare miljö för personer som har överlevt könslaterat våld.
- Y. En överkomlig och säker tillgång till ett oberoende rättssystem är absolut nödvändigt för att främja en tryggare miljö för alla som har överlevt könslaterat våld. För en effektiv bekämpning av könslaterat våld bör det inrättas utbildningsprogram för berörda yrkesgrupper, såsom socialarbetare, vårdgivare, tjänstemän inom brottsbekämpningen och personer som arbetar i rättssystemet, så att de kan identifiera, ta itu med och reagera på könslaterat våld.
- Z. Andelen fällande domar mot förövare av våld mot kvinnor, särskilt sexuellt våld, inbegripet våldtäkt och sexuella övergrepp, är oacceptabelt låg i alla medlemsstater, vilket visar att det finns systematiska brister i brottsbekämpande myndigheters hantering av könslaterat våld, och detta i sin tur leder till en omfattande straffrihetskultur och utgör ett allvarligt hinder mot jämställdheten och kampen mot könslaterat våld.
- AA. Sexuellt våld ingår i ett kontinuum av könsdiskriminering och könslaterat våld som är nära sammanflätat med ihållande ojämlikheter och mer generella attacker på jämställdhet och på kvinnors och flickors mänskliga rättigheter.
- AB. Istanbulkonventionen är det mest omfattande instrumentet i Europa för att bekämpa specifika former av manligt våld mot kvinnor och flickor samt våld i hemmet, och fastställer en omfattande ram av rättsliga och politiska åtgärder för att förhindra sådant våld, stödja offren och straffa förövarna.
- AC. Desinformationskampanjer för att undergräva jämställdhet hindrar att framsteg görs i arbetet för att utrota våld mot kvinnor, vilket man har sett i samband med Istanbulkonventionen, och leder också till ett motstånd från allmänheten och beklagliga politiska beslut i vissa medlemsstater.

¹⁶ <https://www.unwomen.org/en/what-we-do/ending-violence-against-women/facts-and-figures>

- AD. Istanbulkonventionen har undertecknats av alla medlemsstater och ratificerats av 21 medlemsstater. Bulgarien, Tjeckien, Ungern, Lettland, Litauen och Slovakien har ännu inte ratificerat Istanbulkonventionen. Polen har meddelat att man avser att lämna Istanbulkonventionen. Turkiets beslut att lämna Istanbulkonventionen skapar ett dåligt prejudikat. Istanbulkonventionen har ännu inte ratificerats av unionen.
- AE. Kränkningar av kvinnors rättigheter är internationella, transeuropeiska och gränsöverskridande till sin natur. Kvinnor och flickor i Europa och övriga offer för könsrelaterat våld har inte samma nivå av skydd mot våld i unionen, eftersom lagstiftningen, skyddet och mekanismerna för förebyggande skiljer sig åt i olika EU-länder.
- AF. EU:s åtgärder för att utrota våld mot kvinnor och flickor och andra former av könsrelaterat våld kräver att kommissionen följer flera parallella vägar, både genom lagstiftning och ärenden som inte avser lagstiftning, inbegripet ett förslag om att könsrelaterat våld ska fastställas som ett brottsområde som uppfyller kriterierna i artikel 83.1 i EUF-fördraget, och ett parallellt förslag till direktiv om könsrelaterat våld med denna artikel som rättslig grund.
- AG. Bekämpning av könsrelaterat våld är en huvudprioritet i unionens jämställdhetsstrategi och yttre åtgärder. Kommissionen tillkännagav i sitt arbetsprogram för 2021 ett nytt lagstiftningsförslag för att förebygga och bekämpa könsrelaterat våld på grundval av artiklarna 82, 83 och 84 i EUF-fördraget, och även ett särskilt förslag om att förteckningen i artikel 83.1 andra stycket i EUF-fördraget över områden som avser särskilt allvarlig brottslighet med ett gränsöverskridande inslag ska utvidgas till att omfatta alla former av hatbrott och hatpropaganda. Kommissionens ordförande har bekämpning av könsrelaterat våld som en av sina prioriteringar¹⁷.

Orsaker till och effekter av könsrelaterat våld och ett helhetsperspektiv för att förebygga det

1. Europaparlamentet fördömer alla former av våld mot kvinnor och flickor i all deras mångfald och andra former av könsrelaterat våld, såsom våld mot hbtqi-personer på grund av kön, könsidentitet, könsuttryck eller könskaraktär, vilket anses hänvisa till olika våldshandlingar på och utanför nätet som leder eller sannolikt leder till skada eller lidande av fysisk, sexuell, psykologisk eller ekonomisk karaktär.
2. Europaparlamentet understryker att i hela unionen under covid-19-pandemin och på grund av nedstängningarna och bestämmelserna om social distansering har kvinnor och flickor utsatts för en oroande ökning av det könsrelaterade våldet, däribland våld i nära relationer, fysiskt, sexuellt, ekonomiskt och psykiskt våld, kontrollbeteende och cybervåld, vilket gett upphov till ett överväldigande behov av stödtjänster för dessa offer.
3. Europaparlamentet insisterar på att definitionen av ”kvinnor” i samband med hanteringen av våld mot kvinnor måste omfatta flickor som är yngre än 18 år.
4. Europaparlamentet fördömer kvinnomord som den extremaste formen av könsrelaterat våld mot kvinnor och flickor. Kvinnomord utgör en mycket allvarlig kränkning av de

¹⁷ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/political-guidelines-next-commission_sv_0.pdf

mänskliga rättigheterna och unionen bör utarbeta en plan för att förebygga och bekämpa våld, upptäcka risksituationer och stödja och skydda offren.

5. Europaparlamentet betonar att våld mot kvinnor och andra former av könsrelaterat våld fortfarande tystas ned och är resultatet av en bestående historiskt ojämlik tillgång till och fördelning av makt och resurser, vilket har lett till mäns dominans över och diskriminering av kvinnor samt till våld riktat mot hbtqi-personer, med enormt stor inverkan på offren, deras familjer och samhället.
6. Europaparlamentet välkomnar #MeToo-rörelsen, som symboliserar rösten hos kvinnor som krossar den mur av tystnad som omgärdar sexuella trakasserier och sexuellt våld mot kvinnor i all deras mångfald i alla åldrar, i alla sektorer och överallt. Parlamentet fördömer det faktum att offer för sexuella trakasserier och sexuellt våld i vissa länder allt oftare åtalas och till och med döms för förtal, vilket har en hämmande verkan och leder till en upprepad viktimisering och ett tystande av de kvinnor som vågar uttala sig.
7. Europaparlamentet konstaterar att framsteg på jämställdhetsområdet har gjorts tack vare den feministiska kampen som med möda har stridit mot det globala förtrycket av kvinnor och flickor.
8. Europaparlamentet betonar att denna situation förvärras av sociala och ekonomiska ojämlikheter och betydande minskning av tillgängliga medel, särskilt under kristider, vilket leder till löne- och pensionsklyftor, en feminisering av osäkra anställningar och mer osäkra levnadsvillkor för kvinnor. Dessa ojämlikheter och maktobalanser är av en övergripande och global karaktär som är gemensam för hela Europeiska unionens territorium snarare än begränsad till specifika medlemsstater.
9. Europaparlamentet understryker att stelbenta könsnormer som grundas på patriarkala stereotyper bidrar till diskriminering och underkuvande av kvinnor, inbegripet lesbiska, bisexuella, trans- och intersexuella kvinnor, leder till att alla som inte följer dem blir mer utsatta för könsrelaterat våld och bidrar till att osynliggöra det våld som homosexuella, bisexuella och intersexuella män utsätts för .
10. Europaparlamentet betonar att man genom utbildning behöver ta itu med och främja jämställdhet och ett jämlikt maktförhållande mellan män och kvinnor och mellan pojkar och flickor, och avskaffa fördomar och könsstereotyper som leder till skadliga sociala könsnormer. Parlamentet beklagar djupt det stora antalet våldshandlingar mot kvinnor i all deras mångfald, inbegripet lesbiska, bisexuella och transsexuella kvinnor samt transpersoner, intersexuella och ickebinära personer.
11. Europaparlamentet understryker att könsrelaterat våld kan påverka de utsatta på många olika sätt psykologiskt och bland annat ge upphov till stress, känsla av otrygghet och utsatthet, koncentrationsproblem, ångest, panikattacker, social isolering, låg självkänsla, depression, posttraumatiska stressyndrom, bristande tillit och känsla av kontroll samt rädsla eller till och med självmordstankar. Parlamentet understryker vikten av att tillhandahålla psykologiskt stöd åt offren för dessa brott, vilket ofta även ombesörjs av icke-statliga organisationer och aktörer i det civila samhället.
12. Europaparlamentet påminner om att könsrelaterat våld också får sociala, ekonomiska och demokratiska konsekvenser, däribland bristande tillgång till sysselsättning,

isolering, undandragande från det offentliga livet eller minskade materiella eller ekonomiska resurser, vilket förstärker kvinnors ofördelaktiga ställning. Könrelaterat våld är att likställa med en form av kontroll över kvinnor, då det förhindrar jämställdhet, social rörlighet, ekonomisk egenmakt och hindrar kvinnor från att utöva sina rättigheter i egenskap av unionsmedborgare, inbegripet alla sina medborgerliga rättigheter och att utvecklas fritt utan våld.

13. Europaparlamentet framhåller de negativa ekonomiska konsekvenser som könrelaterat våld, och de därpå följande psykiska hälsoproblem det orsakar, kan få för offren, inbegripet deras förmåga att söka arbete och den ekonomiska börda som de ådrar sig genom rättsliga åtgärder, och påpekar att de beräknade årliga samhällskostnaderna för könrelaterat våld (290 miljarder EUR) (mellan 49 miljarder EUR och 89,3 miljarder EUR för cybertrakasserier och nätstalkning) överstiger de beräknade årliga kostnaderna för särskilt allvarliga brott enligt artikel 83.1 andra stycket i EUF-fördraget¹⁸.
14. Europaparlamentet betonar att Istanbulkonventionen fortfarande är den internationella standarden och ett viktigt verktyg för att utrota könrelaterat våld genom ett övergripande och samordnat tillvägagångssätt där offrets rättigheter sätts i centrum och problemen angrips ur en rad olika perspektiv. Parlamentet framhåller på nytt att unionen bör slutföra ratificeringen av Istanbulkonventionen på grundval av en bred anslutning, och att det är viktigt att Bulgarien, Tjeckien, Ungern, Lettland, Litauen och Slovakien ratificerar konventionen. Parlamentet konstaterar bekymrat försöken i vissa medlemsstater att sprida desinformation om Istanbulkonventionen, såsom förnekandet av att könrelaterat våld existerar. Parlamentet fördömer att sådan desinformation håller på att få fäste i Europa och därmed bidrar till svårigheterna med att skydda kvinnors rättigheter.
15. Europaparlamentet understryker att Istanbulkonventionen ska förstås som minimistandarden för att utrota könrelaterat våld och att unionen bör eftersträva ännu mer beslutsamma och effektiva lagstiftningsåtgärder i detta hänseende. Parlamentet påminner om att sådana nya lagstiftningsåtgärder i vilket fall som helst bör stämma överens med rättigheterna och skyldigheterna i Istanbulkonventionen och bör utgöra ett komplement till ratificeringen av konventionen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta hänsyn till rekommendationerna från expertgruppen för åtgärder mot våld mot kvinnor och våld i hemmet och att förbättra den nationella lagstiftningen för att bringa den mer i överensstämmelse med Istanbulkonventionens bestämmelser, så att korrekt genomförande och tillämpning säkerställs.
16. Europaparlamentet kritiserar skarpt att kampen mot könrelaterat våld påverkas negativt av angreppen på kvinnors och flickors rättigheter och jämställdheten. Parlamentet fördömer jämställdhets- och feministfientliga rörelsers aktioner i Europa och globalt som systematiskt attackerar kvinnors och hbtqi-personers rättigheter, inbegripet sexuella och reproduktiva rättigheter, och som syftar till att upphäva befintliga lagar som skyddar dem, vilket äventyrar respekten för mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen. Parlamentet fördömer all desinformation som medvetet sprids om Istanbulkonventionen och övriga verktyg och initiativ för att bekämpa våld mot kvinnor i EU, vilket utgör ett hinder för att skydda kvinnor från våld. Parlamentet uppmanar

¹⁸ Europaparlamentets utredningstjänsts interimbedömning av det europeiska mervärdet om könrelaterat våld, s. 35.

kommissionen att säkerställa att de civilsamhällesorganisationer som får stöd och finansiering från EU inte främjar könsdiskriminering.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka och säkerställa den långsiktiga finansieringen för att förebygga och bekämpa våldet mot kvinnor och flickor samt andra former av könsrelaterat våld via programmet för medborgare, jämlikhet, rättigheter och värden, inbegripet stöd till kvinnojourer och andra organisationer i det civila samhället som arbetar inom det här området. Parlamentet upprepar vikten av att använda riktmärken och indikatorer för att mäta framstegen.
18. Europaparlamentet understryker att det finns betydande skillnader i den juridiska definitionen och behandlingen av könsrelaterat våld mellan medlemsstaterna. Detta utgör ett stort hinder för unionens lagstiftningsåtgärder mot könsrelaterat våld, bland annat direktiven 2012/29/EU, 2011/36/EU och 2011/99/EU.
19. Europaparlamentet understryker vikten av förebyggande åtgärder för att bekämpa våldet mot kvinnor och flickor. Sådana åtgärder kräver att hela rättssystemet och skolor och hälso- och sjukvård lägger ett tydligare fokus på att förebygga och minimera risken för våld.
20. Europaparlamentet insisterar på att åtgärder måste vidtas för att angripa de bakomliggande orsakerna till bristande jämställdhet, inbegripet motverkande av sexism, patriarkala könsnormer, stereotyper och värderingar. Parlamentet beklagar bristen på forskning och kunskap som kan utgöra grunden för effektiv politik och lagstiftning för att förhindra könsrelaterat våld. Parlamentet uppmanar därför Eige och Eurostat att fungera som kunskapsnav för våld mot flickor i unionen. Parlamentet understryker att mäns våld mot kvinnor börjar med pojkars våld mot flickor, och att förebyggande åtgärder därför måste sättas in i tidig ålder. Parlamentet understryker att jämställdhet måste ha en central plats i utbildningen och efterlyser utbildningsåtgärder som riktar sig till och genomförs tillsammans med ungdomar, inbegripet åldersanpassad information, allsidig sexualundervisning, byggande av relationer fria från våld, feministisk självförsvarsutbildning i samband med genomförandet av artikel 12.6 i Istanbulkonventionen och punkt 125 g i det strategiska målet D.1 i handlingsplanen från Peking samt mer allmänna åtgärder för att bekämpa segregering, bristande jämställdhet och diskriminering.
21. Europaparlamentet betonar att attacker mot kvinnors rättigheter och jämställdhet ofta är en aspekt av en mer omfattande försämring av situationen för demokratin, rättsstatsprincipen och grundläggande rättigheter, och uppmanar därför kommissionen och rådet att ta upp kränkningar av kvinnors och hbtqi-personers rättigheter inom ramen för pågående förfaranden enligt artikel 7 i EU-fördraget.
22. Europaparlamentet betonar behovet av unionsomfattande upplysningskampanjer med information som syftar till att utbilda yngre unionsmedborgare om jämställdhet och om effekterna av könsrelaterat våld på och utanför internet, vilket skulle stödja insatser för att kvinnor och flickor ska kunna leva sina liv fritt och säkert på alla områden.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att arbeta tillsammans med medlemsstaterna för att se till att könsrelaterat våld behandlas på ett effektivt sätt i de nationella läroplanerna. Parlamentet välkomnar kommissionens förslag om att en

unionsomfattande kampanj om könsstereotyper ska ingå i jämställdhetsstrategin och åtagandet om att undervisa pojkar och flickor om jämställdhet från tidig ålder och att stödja utveckling som främjar förhållanden fria från våld, då detta är avgörande för effektivt förebyggande arbete.

24. Europaparlamentet understryker vikten av att främja samarbete mellan medlemsstaterna i fråga om könsrelaterat våld, vilket även gör det möjligt för de medlemsstater som har drivit en framgångsrik politik att dela med sig av sina erfarenheter genom utbyte av bästa praxis.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att regelbundet göra kvalitativa disaggregerade uppgifter om könsrelaterat våld mera tillgängliga och jämförbara på unionsnivå och nationell nivå och att harmonisera systemen för datainsamling bland medlemsstaterna, genom samarbete med Eurostat, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och Eige. Parlamentet anser att uppgifter av hög kvalitet kommer att behövas för utarbetandet av tydliga och mätbara mål i utrotandet av det könsrelaterade våldet. Parlamentet välkomnar tillkännagivandet av en ny unionsomfattande undersökning från byrån för grundläggande rättigheter om utbredningen av och dynamiken bakom alla former av våld mot kvinnor.
26. Europaparlamentet understryker att åtminstone följande kategorier måste inkluderas i insamlingen av uppgifter vid brottsbekämpningsinsatsen, för att öka förståelsen för könsrelaterat våld inom unionen: a) offrets kön, b) förövarens kön, c) relationen mellan offer och förövare, d) förekomst av sexuellt våld, d) är våldet könsrelaterat och f) andra sociodemografiska särdrag som är relevanta för en intersektionell analys. Utöver dessa uppgifter är det nödvändigt med allmänna uppgifter om antal klagomål, antal och typ av utfärdade skyddsordrar, antal avfärdade och tillbakadragna klagomål, antal åtal och domar samt handläggningstiden för mål, information om vilka straff förövarna har tilldömts och om ersättning, inbegripet skadestånd, som utbetalats till offer, incidenter som inrapporterats till hjälplinjer eller hälso- och sjukvårdstjänster samt sociala tjänster som hanterar fall av våld mot kvinnor, samt urvalsundersökningar.

Bekämpa alla former av könsrelaterat våld

27. Europaparlamentet framhåller behovet av riktad lagstiftning och riktade strategier med ett intersektionellt perspektiv för att ta itu med situationen för offer för könsrelaterat våld som utsätts för diskriminering på flera grunder såsom kön, könsidentitet, könsuttryck eller könskaraktär eller på andra grunder såsom ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller trosuppfattning, politisk eller annan åsikt, tillhörighet till en nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionsnedsättning, ålder, sexuell läggning, hälsotillstånd, civilstånd eller status som migrant eller flykting. Parlamentet betonar att man i politik och lagstiftning måste lägga till specifika och mätbara åtaganden, inbegripet i fråga om grupper som skyddas mot diskriminering genom unionsrätten och genom rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna och Europeiska unionens domstol.
28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att i sitt arbete för att bekämpa könsrelaterat våld säkerställa att alla lagstiftningsinitiativ och andra initiativ syftar till att utrota alla former av könsrelaterat våld, och särskilt inbegriper kvinnor i all

deras mångfald och våld mot hbtqi-personer på grund av könsidentitet, könsuttryck och könsegenskaper. Parlamentet har tidigare starkt rekommenderat medlemsstaterna att anta lagar och strategier som förbjuder omvandlingsbehandling, könsstympling av kvinnor och intersexuella och tvångssterilisering.

29. Europaparlamentet betonar att könsrelaterat våld utgör en allvarlig kränkning av mänskliga rättigheter och av människovärdet, kan bestå av psykiskt, fysiskt, sexuellt och ekonomiskt våld och bland annat kan inbegripa kvinnomord, våld i nära relationer, sexuella trakasserier, cybervåld, stalkning, våldtäkt, tidiga äktenskap och tvångsäktenskap, könsstympling av kvinnor, hedersrelaterat våld, tvångsabort, tvångssterilisering, sexuellt utnyttjande, människohandel, institutionellt våld, våld mot dem som stöder brottsoffer och skambeläggande av offer.
30. Europaparlamentet påminner om att människohandel och sexuellt utnyttjande är en form av könsrelaterat våld mot kvinnor och flickor, och betonar vikten av ett könsmedvetet perspektiv på människohandel.
31. Europaparlamentet fördömer fenomenet med våld mot dem som stöder brottsoffer, som utgörs av fysiskt eller psykiskt våld och repressalier mot samt förnedring och förföljelse av personer som stöder offer för könsrelaterat våld. Dessa handlingar hämmar förebyggande, upptäckt, stöd och återhämtning för kvinnor som utsätts för könsrelaterat våld.
32. Europaparlamentet är djupt oroat över arten och omfattningen av könsrelaterat våld och könsrelaterade trakasserier på arbetsplatser och deras allvarsgrad. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang att Internationella arbetsorganisationen nyligen antagit konvention nr 190 om våld och trakasserier i arbetslivet, och uppmanar medlemsstaterna att utan dröjsmål ratificera och genomföra den. Parlamentet uppmanar också kommissionen och medlemsstaterna att korrekt genomföra den befintliga ramen för effektiva åtgärder för att förbjuda våld och trakasserier på arbetsplatsen, samt förebyggande åtgärder, effektiv tillgång till jämställdhetsanpassade, trygga och effektiva anmälnings- och tvistlösningsmekanismer, utbildning och informationskampanjer, psykologiska stödtjänster och korrigerande åtgärder.
33. Europaparlamentet insisterar på att cybervåld, inbegripet sexuella trakasserier och mobbning online, nätmobbning, nätstalkning, utlämning av sexuella bilder utan samtycke, sexistisk hatpropaganda online och nya former av onlinetrakasserier såsom zoombombning eller onlinehot, utgör en form av könsrelaterat våld.
34. Europaparlamentet beklagar att nätvåld slår oproportionerligt hårt mot kvinnor och flickor och blir allt vanligare. Parlamentet påminner om att könsrelaterat cybervåld är en sammanhängande del av och oskiljaktigt förbundet med våld offline, eftersom de båda är sammanlänkade. Parlamentet betonar att nätvåld hotar framstegen för jämställdhet och har en nedtystande effekt, vilket skadar unionens demokratiska principer. Parlamentet framhåller att kvinnor som är offentliga personer, t.ex. politiker, journalister, artister och aktivister, ofta utsätts för könsrelaterat cybervåld i syfte att motarbeta deras delaktighet i det offentliga livet och i beslutsfattandet.
35. Europaparlamentet betonar cybervåldets gränsöverskridande karaktär, där förövarna använder plattformar eller mobiltelefoner som är kopplade till eller upprätthålls i andra

medlemsstater än den medlemsstat där offret för trakasserierna befinner sig. Parlamentet understryker att unionen måste ha en samordnad strategi för att förbättra snabba och lättillgängliga verktyg för rapportering, effektiva mekanismer för att ta bort innehåll och effektivt samarbete mellan onlineplattformar och medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter för att bekämpa det könsrelaterade våldet online, i full överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna.

36. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att vidta särskilda åtgärder för att undanröja allt slags våld online, inbegripet genom lämplig utbildning för företrädare för brottsbekämpning, eftersom detta våld slår oproportionerligt hårt mot kvinnor och flickor, och att särskilt ta itu med ökningen av sådant våld under covid-19-pandemin.
37. Europaparlamentet påminner om att kränkningar av sexuella och reproduktiva rättigheter, inbegripet sexuellt våld, gynekologiskt och obstetriskt våld och skadliga sedvänjor, är en form av könsrelaterat våld mot kvinnor och flickor och mot transpersoner och icke-binära personer, i enlighet med jämlikhetsstrategin för hbtqi-personer, och utgör ett hinder för jämställdhet.
38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja regelbundet utbyte av god praxis mellan medlemsstaterna och berörda parter om sexuella och reproduktiva rättigheter, i sitt förslag till ytterligare åtgärder för att förebygga och bekämpa olika former av könsrelaterat våld.
39. Europaparlamentet framhåller att reproduktivt tvång och förvägran av säker och laglig abortvård också är en form av könsrelaterat våld. Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna har vid flera tillfällen slagit fast att restriktiva abortlagar och bristande genomförande kränker kvinnors mänskliga rättigheter. Parlamentet betonar att kvinnors och flickors självständighet och förmåga att fatta fria och oberoende beslut om sina kroppar och liv är en förutsättning för deras ekonomiska oberoende och för jämställdheten och utrotandet av könsrelaterat våld. Parlamentet fördömer kraftfullt angreppen mot kvinnors rättigheter och jämställdheten i unionen, särskilt bakslaget för kvinnors sexuella och reproduktiva hälsa och rättigheter och det faktiska förbudet mot rätten till abort i Polen.
40. Europaparlamentet beklagar de synliga bristerna i brottsbekämpningssystemet, som resulterar i få fällande domar i fall av könsrelaterat våld mot kvinnor och flickor, och straffrihet för förövare. Parlamentet uppmanar alla medlemsstater att ändra definitionerna av sexuellt våld och våldtäkt i sina nationella lagar så att de bygger på avsaknad av samtycke, i enlighet med Istanbulkonventionen.
41. Europaparlamentet är bekymrat över sexualiseringen av barn, särskilt över att män sexualiserar flickor. Parlamentet anser att det är absolut nödvändigt att stärka det skydd som föreskrivs i strafflagstiftningen för sexualbrott mot barn, särskilt när gärningsmannen visar oaksamhet beträffande barnets ålder.
42. Europaparlamentet betonar att kvinnor och flickor med funktionsnedsättning löper två till fem gånger större risk att utsättas för olika former av våld. Parlamentet framhåller att unionen, i egenskap av part i Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, är skyldig att vidta åtgärder för att säkerställa full respekt för

alla mänskliga rättigheter och grundläggande friheter för kvinnor och flickor med funktionsnedsättning'. Parlamentet konstaterar att unionen bör öka sina ansträngningar i denna riktning, bl.a. genom att ratificera Istanbulkonventionen.

43. Europaparlamentet betonar att kvinnor som tillhör minoriteter, och särskilt romska och muslimska kvinnor, inbegripet de som bär religiös klädsel, drabbas oproportionerligt av könsrelaterat våld, särskilt på allmänna platser, på arbetsplatsen och online. Parlamentet framhåller att könsrelaterat våld mot romska och muslimska kvinnor bör hanteras på ett intersektionellt sätt, som tar hänsyn till diskriminering på grund av kön i kombination med diskriminering på grund av religion och etnicitet.
44. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen måste ta itu med den särskilda situationen för kvinnliga migranternas skydd mot könsrelaterat våld, särskilt i fall av våld i nära relationer där offrets uppehållsstatus är beroende av samboskap eller äktenskap, och påminner om att enligt direktiv 2012/29/EU ska alla offer för könsrelaterat våld ha tillgång till lämpligt skydd, stödtjänster och effektiva rättsmedel, inbegripet rätten att få information och delta i straffrättsliga förfaranden, och att alla rättigheter måste gälla på ett icke-diskriminerande sätt, oberoende av deras uppehållsstatus.
45. Europaparlamentet betonar att de flesta nuvarande migrations- och flyktinglagar i Europa inte tar upp kvinnliga migranternas och flyktingars sårbarhet, vilket bland annat resulterar i ökad utsatthet för könsrelaterat våld under förflyttningar, osäkra mottagningsvillkor, otillräckliga skyddsåtgärder och bristande tillgång till rättslig prövning för migranter i EU.
46. Europaparlamentet anser att våld i nära relationer inte endast är ett brott mot våldsoffret utan även bör anses som ett brott mot ett barn som bevittnar det, särskilt på grund av de långvariga negativa konsekvenserna för barnets välbefinnande och utveckling. Parlamentet kritiserar att barn till personer som gjort sig skyldiga till våld i nära relationer ofta utsätts för misshandel, och att detta är ett maktuttryck och våld mot modern, s.k. indirekt våld, och en form av könsrelaterat våld.

Skydd, stöd och gottgörelse

47. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att främja och säkerställa skydd och gottgörelse för kvinnor och flickor i all deras mångfald och alla som överlevt könsrelaterat våld och att verka för och säkerställa att de skyddas mot alla former av våld. Sådana åtgärder bör vara adekvata, beviljas snabbt, vara heltäckande och stå i proportion till skadans allvar och man bör särskilt uppmärksamma vad personer som upplevt intersektionella former av diskriminering och våld behöver.
48. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att iaktta Istanbulkonventionen genom att erbjuda kvinnor skydds- och stödåtgärder utifrån en genusteoretisk förståelse av våld mot kvinnor och våld i nära relationer, och med fokus på mänskliga rättigheter och offrets säkerhet, och därmed undvika institutionellt våld mot offer till följd av lagar eller administrativ praxis eller tillsynspraxis där man inte tar hänsyn till könsaspekter och/eller saknar kunskap och lämpliga förfaranden, vilket kan leda till straffrihet för förövare och upprepad viktigmisering.

49. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att även barn betraktas som offer för könsrelaterat våld i fall av våld i nära relationer, och att deras värdighet och säkerhet är av yttersta vikt. Parlamentet välkomnar i detta hänseende lagar som kriminaliserar utsättandet av barn för våld i nära relationer. Parlamentet uppmanar vidare medlemsstaterna att se till att vårdnadslagstiftningen är förenlig med denna princip, så att en förälder som gjort sig skyldig till våld i nära relationer inte ges rätt till vårdnad.
50. Europaparlamentet understryker medlemsstaternas skyldighet att se till att det finns passande stöd och tjänster för överlevare av könsrelaterat våld som anpassas till deras specifika behov, även i kristider. Parlamentet påminner i detta sammanhang om vikten av att tillhandahålla stöd till oberoende civilsamhällesorganisationer och kvinnojourer, som är de organisationer som har den sakkunskap som behövs för att säkerställa skyddet av kvinnor.
51. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera offren tillgång till stödtjänster och grundläggande tjänster, bland annat sexuella och reproduktiva hälsotjänster, och att garantera sådan tillgång även på landsbygden. Parlamentet stöder till fullo tillgången till offentliga tjänster i alla skeden av reparationsprocessen, särskilt när det gäller tillhandahållande av grundläggande psykologiskt och rättsligt stöd och stöd till jobbsökande.
52. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att öka medvetenheten och säkerställa att information till offer för och förövare av könsrelaterat våld finns tillgänglig på alla EU-språk, för att säkerställa att offrens rättigheter upprätthålls när de utövar sin grundläggande rättighet till fri rörlighet inom EU.
53. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, med tanke på den strukturella kontexten i fråga om diskriminering och ojämlikhet, att intensivifiera sitt arbete för att offren ska ha lika tillgång till rättslig prövning och ett oberoende rättssystem som är fysiskt, ekonomiskt, socialt och kulturmässigt tillgängligt för alla offer för könsrelaterat våld, och att garantera att offrets rättigheter får stå i centrum, så att diskriminering, traumatisering eller upprepad viktigmisering kan undvikas under den tid de rättsliga, medicinska eller polisiära förfarandena pågår genom att integrera könsperspektivet genom hela processen.
54. Europaparlamentet understryker med oro att de flesta medlemsstater fortfarande har problem med fullständigt eller korrekt införlivande och/eller med den praktiska tillämpningen av direktiv 2012/29/EU, vilket framgår av kommissionens strategi för brottsoffers rättigheter, och uppmanar medlemsstaterna att vederbörligen och med tillbörlig aktsamhet införliva det fullt ut och korrekt.
55. Europaparlamentet understryker att underlåtenhet att ta itu med bristen på förtroende för och tillit till myndigheter med ansvar för brottsbekämpning och rättssystemet bland överlevare av könsrelaterat våld är en viktig bidragande faktor till underrapportering. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra resurserna och utbildningen för praktiserande jurister och tjänstemän inom brottsbekämpning, inbegripet domare, allmänna åklagare, övrig personal inom rättsväsendet, forensiska experter och övriga yrkesverksamma som kommer i kontakt med offer för könsrelaterat våld. Parlamentet

uppmantar medlemsstaterna att utvärdera möjligheten att inrätta särskilda domstolar för detta ändamål. Parlamentet är övertygat om att säkerställandet av att poliser och domare får ökade kunskaper och mjuka färdigheter för att lyssna på, förstå och respektera alla överlevare av könsrelaterat våld kommer att bidra till att underrapporteringen och den upprepade viktimiseringen åtgärdas och till en tryggare miljö för personer som har överlevt könsrelaterat våld.

56. Europaparlamentet uppmantar medlemsstaterna att till fullo respektera Istanbulkonventionen, och godkänna behandlingsprogram för förövare av könsrelaterat våld och våld i hemmet i syfte att förebygga ytterligare våld, ge insikter i destruktiva könsnormer, asymmetriska maktförhållanden och värderingar som förstärker könsrelaterat våld och säkerställa att säkerheten och de mänskliga rättigheterna för offren är den viktigaste prioriteringen.
57. Europaparlamentet betonar vikten av att säkerställa tillgång till rättslig prövning för alla överlevare av konfliktrelaterat könsbaserat våld, bland annat tillgång till juridiskt bistånd av hög kvalitet, och fullständig ansvarsskyldighet för förövare av könsbaserade konfliktrelaterade brott mot såväl kvinnor och flickor som män och pojkar, genom att aktivera de rättsliga förfarandena på nationell, regional och internationell nivå, i synnerhet genom Romstadgan och Internationella brottmålsdomstolen.
58. Europaparlamentet uppmantar medlemsstaterna att fullt ut genomföra direktiven 2011/99/EU, 2012/29/EU och 2011/36/EU.
59. Europaparlamentet understryker att frånvaron av en unionsrättsakt för att bekämpa könsrelaterat våld samt olikheter i medlemsstaternas nationella lagstiftning leder till olika skyddsnivå för de överlevande.
60. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande att de brottsområden som förtecknas i artikel 83.1 andra stycket i EUF-fördraget ska utvidgas till att omfatta hatbrott och hatretorik. Parlamentet uppmantar kommissionen att inbegripa sexuell läggning, könsidentitet, könsuttryck och könskaraktär som diskrimineringsgrunder som specifikt omfattas av denna artikel. Parlamentet anser att en sådan åtgärd är väsentlig för att säkerställa skyddet av hbtqi-personer i unionen.
61. Europaparlamentet påpekar vikten av att till fullo utnyttja de utbildningsmöjligheter som finns tillgängliga för medlemsstaterna genom unionens olika program, organ och byråer, och uppmantar medlemsstaterna att erbjuda återkommande och effektiv utbildning som inbegriper jämställdhets- och människorättsperspektivet och internationella standarder. Parlamentet uppmantar medlemsstaterna att se till att offren har rätt till offentlig rättshjälp av hög kvalitet före och under rättsliga förfaranden.
62. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande att under 2021 lägga fram ett förslag till direktiv om förebyggande och bekämpande av könsrelaterat våld för att genomföra Istanbulkonventionens standarder. Parlamentet betonar att det nya direktivet ska komplettera befintliga och kommande lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder för att få till stånd enhetliga unionsinsatser på jämställdhetsområdet och en slutlig ratificering av Istanbulkonventionen. Parlamentet upprepar därför sin uppmaning till unionen att ratificera Istanbulkonventionen. Parlamentet erinrar dessutom om åtagandet

från kommissionens ordförande om att utvidga brottsområdena till att omfatta särskilda former av könsrelaterat våld i enlighet med artikel 83.1 i EUF-fördraget.

Nästa steg på unionsnivå

63. Europaparlamentet betonar att könsrelaterat våld, både online och offline, är ett särskilt allvarligt brott och en utbredd kränkning av de grundläggande rättigheterna och friheterna i unionen som måste bekämpas med större effektivitet och beslutsamhet på gemensamma grunder. Könsrelaterat våld är resultatet av en samhällelig och systemisk strukturell ojämlikhet som har en gränsöverskridande dimension. Parlamentet pekar särskilt på de växande jämställdhets-, hbtqi- och feministfientliga rörelserna, som är välorganiserade och har en gränsöverskridande karaktär. Parlamentet anser dessutom att det könsrelaterade cybervåldets gränsöverskridande dimension och stora individuella, ekonomiska och samhälleliga återverkningar i alla medlemsstater åter visar på att könsrelaterat våld i dess många olika aspekter måste bekämpas på gemensamma grunder i unionen.
64. Europaparlamentet uppmanar unionen att omedelbart ta tag i ökningen av det könsrelaterade våldet under covid-19-pandemin. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att utveckla ett unionsprotokoll för könsrelaterat våld i kristider och att inkludera stödtjänster för offer såsom telefonjourer, skyddat boende och hälso- och sjukvård som ”samhällsviktiga tjänster” i medlemsstaterna för att förebygga könsrelaterat våld och stödja offer för våld under kriser som covid-19-pandemin.
65. Europaparlamentet betonar att antagandet av regionala och internationella instrument, såsom Istanbulkonventionen, Förenta nationernas förklaring om avskaffande av våld mot kvinnor och andra FN-resolutioner, också visar på behovet av att bekämpa alla former av könsrelaterat våld på gemensamma grunder.
66. Europaparlamentet betonar att det särskilda behovet av att på gemensamma grunder bekämpa våld mot kvinnor och flickor och andra former av könsrelaterat våld också härrör från behovet av minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder, däribland en gemensam definition av könsrelaterat våld samt minimiregler om centrala frågor såsom förebyggande, underrapportering, brottsofferskydd, stöd och gottgörelse samt lagföring av förövare. Medlemsstaternas strategier och åtagandenivåer för att förebygga och bekämpa könsrelaterat våld varierar avsevärt och en strategi för gemensamma grunder skulle också bidra till brottsbekämpning i gränsöverskridande insatser.
67. Europaparlamentet begär att kommissionen, på grundval av artikel 83.1 tredje stycket i EUF-fördraget, lägger fram ett förslag till rådets beslut om fastställande av könsbaserat våld som ett nytt brottsområde som uppfyller kriterierna i den artikeln, i enlighet med rekommendationerna i bilagan, och uppmanar kommissionen att använda detta nya brottsområde som rättslig grund för ett övergripande direktiv från Europaparlamentet och rådet med offren i centrum för att förebygga och bekämpa alla former av könsrelaterat våld, både online och offline.
68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag till övergripande direktiv om könsrelaterat våld som genomför Istanbulkonventionens normer och andra internationella normer såsom rekommendationerna beträffande könsrelaterat våld från

FN:s kommitté för avskaffande av diskriminering av kvinnor och som innehåller följande:

- Förebyggande åtgärder, bland annat genom en könsmedveten, intersektionell och lyhörd utbildning som riktar sig till både flickor och pojkar, och egenmakt för kvinnor och flickor.
 - Stödtjänster, skyddsåtgärder och gottgörelse för offer.
 - Åtgärder för att bekämpa alla former av könsrelaterat våld, inbegripet våld mot hbtqi-personer på grund av bl.a. kön, könsidentitet, könsuttryck eller könskaraktär, könsbaserat våld online och sexuell exploatering och sexuellt utnyttjande.
 - Miniminormer för brottsbekämpning.
 - Ett sektorsöverskridande tillvägagångssätt som fokuserar på den våldsutsatta personen.
 - Skyldigheter för medlemsstaterna att se till att rätt till vårdnad och umgänge när det gäller barn beaktas på lämpligt sätt när könsrelaterat våld är inblandat, genom att offrets rättigheter sätts i centrum i lagstiftningen.
 - Åtgärder för att säkerställa information på alla relevanta språk.
 - Åtgärder för att säkerställa samarbete mellan medlemsstaterna och utbyte av bästa praxis, information och expertis.
69. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utse en samordnare mot våld mot kvinnor och andra former av könsrelaterat våld.
70. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och bifogade rekommendationer till kommissionen och rådet.

BILAGA TILL RESOLUTIONSFÖRSLAGET:

RÅDETS BESLUT

om fastställande av könsrelaterat våld som ett brottsområde som uppfyller kriterierna i artikel 83.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 83.1,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

- (1) Jämställdhet är ett av EU:s centrala värden och är en av unionens grundläggande principer enligt fördragen och erkänns i artikel 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Rätten till likabehandling och icke-diskriminering är en grundläggande rättighet som fastställs i fördragen och i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Att mäns våld mot kvinnor och flickor upphör är en förutsättning för att uppnå verklig jämlikhet mellan kvinnor och män.
- (2) Enligt artikel 8 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska unionen i all sin verksamhet syfta till att undanröja bristande jämställdhet mellan kvinnor och män och att främja jämställdhet mellan dem.
- (3) Enligt artikel 83.1 tredje stycket i EUF-fördraget får rådet med hänsyn till brottslighetens utveckling anta ett beslut där andra områden av brottslighet fastställs än de som anges i artikel 83.1 andra stycket i EUF-fördraget, det vill säga särskilt allvarlig brottslighet med ett gränsöverskridande inslag till följd av brottens karaktär eller effekter eller av ett särskilt behov av att bekämpa dem på gemensamma grunder.
- (4) När rådet antar ett sådant beslut ska det ska enligt artikel 83.1 tredje stycket i EUF-fördraget besluta med enhällighet efter Europaparlamentets godkännande.
- (5) Europeiska jämställdhetsinstitutet (Eige) och Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (Istanbulkonventionen) definierar könsrelaterat våld mot kvinnor som våld mot en kvinna för att hon är kvinna eller som drabbar kvinnor oproportionerligt. Enligt Istanbulkonventionen definieras våld mot kvinnor som en könsrelaterad våldshandling som resulterar i fysisk, sexuell eller psykisk skada eller lidande för kvinnor, samt hot om sådana handlingar, tvång eller godtyckligt frihetsberövande, vare sig detta sker offentligt eller privat.
- (6) Hbtqi-personer är också offer för könsrelaterat våld på grund av kön, könsidentitet, könsuttryck och könsegenskaper.
- (7) Könsrelaterat våld mot hbtqi-personer inbegriper fysiskt våld, psykiskt våld, tvångsäktenskap, sexuellt våld, inklusive ”korrigerande” våldtäkter och sexuella trakasserier, könsstympning av kvinnor och intersexuella, tvångssterilisering av transsexuella och intersexuella, så kallade hedersbrott, omvandlingsbehandling, hatspråk såväl online som offline, mobbning och trakasserier, socioekonomisk utsatthet och våld

inom familjen och/eller i hemmet på grund av offrets könsidentitet, könsuttryck eller könskaraktär.

- (8) Könsrelaterat våld har sin grund i könsstereotyper, heteropatriarkala strukturer, maktasymmetrier och strukturell och institutionell ojämlikhet. Könsrelaterat våld påverkar alla delar av samhället.
- (9) Enligt Istanbulkonventionen definieras kön som ”de socialt konstruerade roller, beteenden, aktiviteter och attribut som ett visst samhälle anser passande för kvinnor respektive män”, vilket påminner om att många former av våld mot kvinnor har sin grund i maktobalanser mellan kvinnor och män.
- (10) Könsrelaterat våld, både online och offline, och bristen på tillgång till tillräckligt skydd är den allvarligaste formen av könsrelaterad diskriminering och utgör en kränkning av de grundläggande rättigheterna enligt stadgan, såsom rätten till mänsklig värdighet, rätten till liv, rätten till fysisk och psykisk integritet, förbud mot tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, förbud mot slaveri och tvångsarbete, rätten till frihet och säkerhet och rätten till respekt för privatlivet och familjelivet.
- (11) Könsrelaterat våld, både online och offline, är ett särskilt allvarligt brott och en utbredd kränkning av de grundläggande rättigheterna och friheterna i unionen som måste bekämpas med större effektivitet och beslutsamhet på gemensamma grunder.
- (12) Antagandet av regionala och internationella instrument, såsom Istanbulkonventionen, Förenta nationernas förklaring om avskaffande av våld mot kvinnor och andra FN-resolutioner, visar på behovet av att bekämpa alla former av könsrelaterat våld på gemensamma grunder.
- (13) Det särskilda behovet av att på gemensamma grunder bekämpa våld mot kvinnor och flickor och andra former av könsrelaterat våld också härrör från behovet av minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder, däribland en gemensam definition av könsrelaterat våld samt minimiregler om centrala frågor såsom förebyggande, underrapportering, brottsofferskydd, stöd och gottgörelse samt lagföring av förövare. Medlemsstaternas strategier och åtagandenivåer för att förebygga och bekämpa könsrelaterat våld varierar avsevärt och en strategi för gemensamma grunder skulle också bidra till brottsbekämpning i gränsöverskridande insatser.
- (14) Könsrelaterat våld uppfyller kriterierna för att anges som ett nytt brottsområde i artikel 83.1 i EUF-fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Könsrelaterat våld fastställs härmed som ett brottsområde som uppfyller kriterierna i artikel 83.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordföranden

MOTIVERING

Våld mot kvinnor och flickor och andra former av könsrelaterat våld, såsom våld mot hbt-personer, har sin grund i könsstereotyper, patriarkala strukturer och maktasymmetrier och utgör helt klart en av de största kränkningarna av de mänskliga rättigheterna i historien. Könsrelaterat våld måste bort för att full jämställdhet ska uppnås.

Den ojämlikhet och det våld som kvinnor och flickor utsätts för ger upphov till fysiska, sexuella, psykiska och ekonomiska skador som inte kan accepteras i ett rättvist och demokratiskt samhälle. Trots alltmer information och större medvetenhet är det tyvärr fortfarande vanligt med könsrelaterat våld och hot om våld, vilket påverkar och begränsar kvinnors liv överallt.

Många kvinnor diskrimineras på flera grunder, vilket ökar deras utsatthet, t.ex. kvinnliga flyktingar, asylsökande och migranter, kvinnor från ursprungsbefolkningar, rasifierade kvinnor, kvinnor från religiösa och etniska minoriteter, hbt-kvinnor, äldre kvinnor och kvinnor med funktionsnedsättning. Vi får inte glömma att det för många kvinnor är så att om de anmäler en våldsamt make riskerar de att förlora sin rättsliga ställning och utvisas. Så bör det inte vara.

Hbti-personer kan också som en direkt följd av att de bryter med patriarkala könsnormer utsättas för könsrelaterat våld på grund av personens kön, könsidentitet, könsuttryck och könsegenskaper.

Den mest omfattande undersökningen om våld mot kvinnor på EU-nivå genomfördes 2014 av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter. Resultaten återspeglade mycket väl problemets omfattning och grymhet.

Undersökningen visar att en tredjedel av kvinnorna i EU har utsatts för fysiskt och/eller sexuellt våld. Den visar också att omkring 50 kvinnor dör på grund av våld i hemmet varje vecka och att 75 % av yrkesverksamma kvinnor eller kvinnliga chefer har utsatts för sexuella trakasserier.

Även om denna undersökning var mycket värdefull för att förstå problemets allvar, omfattning och komplexitet, råder det stor brist på uppgifter och underrapportering. Det är därför mycket viktigt att uppmana kommissionen och medlemsstaterna att göra kvalitativa disaggregerade uppgifter om könsrelaterat våld mera tillgängliga och jämförbara.

Könsrelaterat våld har historiskt sett varit ett allvarligt brott mot de mänskliga rättigheterna. Covid-19 har emellertid förvärrat problemet med våld mot kvinnor. Statliga organ, kvinnorrättsgrupper och partner i det civila samhället i flera medlemsstater har pekat på en ökning av rapporterna om våld i hemmet under pandemin, och om ökad efterfrågan på tillfälliga bostäder. FN har kallat det en ”skuggpandemi”.

På samma sätt har tillgången till sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter begränsats i flera europeiska länder på grund av den nuvarande hälsosituationen och dess inverkan på hälso- och sjukvården samt på grund av de isoleringsåtgärder som vidtagits för att begränsa den. I detta avseende måste full respekt för kvinnors sexuella och reproduktiva hälsa och rättigheter vara en skyldighet för EU oavsett sammanhang. Man måste ha i åtanke att

bekämpningen av könsrelaterat våld inte kommer att vara effektiv om inte kvinnors sexuella och reproduktiva hälsa och rättigheter förverkligas fullt ut.

Det är viktigt att påpeka att utrotandet av könsrelaterat våld kräver en strategi där straffrättsliga åtgärder endast utgör en del och där huvudfokus måste ligga på olika strategier för att öka jämställdheten, stärka och stödja överlevare och stärka kvinnors sociala och ekonomiska oberoende. I detta syfte måste man också vidta mer omfattande politiska, rättsliga, sociala och ekonomiska åtgärder för att bekämpa segregering, ojämlikhet och diskriminering.

Under den åttonde valperioden konstaterade Europaparlamentet att direktivet om brottsoffers rättigheter och den europeiska skyddsordern inte har genomförts fullt ut i hela EU, särskilt när det gäller tillgång till stödtjänster, och att skillnader mellan rättssystemen hindrar användningen av europeiska skyddsorder.

Sedan 2009 har parlamentet uppmanat kommissionen att utarbeta ett omfattande förslag till direktiv om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och alla andra former av könsrelaterat våld för att säkerställa att alla kvinnor i EU har samma skyddsnivå mot våld. I sin resolution av den 25 februari 2014 uppmanade parlamentet också rådet att lägga till våld mot kvinnor som ett särskilt allvarligt brottsområde i artikel 83.1 i EUF-fördraget, och uppmanade kommissionen att inleda förfarandet för EU:s anslutning till Europarådets Istanbulkonvention, som ett komplement till ett framtida EU-direktiv. Detta har dock ännu inte hänt.

Avsaknaden av en övergripande EU-strategi för att bekämpa könsrelaterat våld och kryphålen och skillnaderna i medlemsstaternas nationella lagstiftning är ett verkligt problem. Det är därför nödvändigt att utarbeta ett direktiv för att kräva alla medlemsstater sätter stopp för denna systematiska form av våld. Dessutom bör ett direktiv, för att vara övergripande, inkluderande och effektivt, åtföljas av införandet av könsrelaterat våld som ett nytt brottsområde förtecknat i artikel 83.1 i EUF-fördraget, vilket skulle tjäna som rättslig grund för att säkerställa gemensamma rättsliga definitioner och gemensamma miniminormer i EU:s regelverk för att förebygga och bekämpa könsrelaterat våld inom området med frihet, säkerhet och rättvisa.

Slutligen är det viktigt att erkänna att angrepp på kvinnors rättigheter och jämställdhet förekommer i hela Europeiska unionen. Jämställdhets- och kvinnofientliga rörelser försöker upphäva befintliga lagar om kvinnors rättigheter och hbtq-personers rättigheter. Denna situation hänger också samman med en allmän försämring av demokratiska institutioner, rättsstatsprincipen och grundläggande rättigheter. I detta sammanhang är det viktigt att betona att rättsstatsprincipen och demokratin endast kan existera när det råder jämställdhet.

RESERVATION

i enlighet med artikel 55.4 i arbetsordningen
Cindy Franssen, Maria Walsh, Frances Fitzgerald och Jeroen Lenaers

PPE-gruppen instämmer i målen i detta initiativbetänkande som avser lagstiftning och ser utrotandet av könsrelaterat våld som en av sina främsta prioriteringar. PPE-gruppen stöder till fullo alla åtgärder och initiativ för att uppnå detta mål, inbegripet att könsrelaterat våld läggs till de brottsområden som förtecknas i artikel 83.1 i EUF-fördraget. Utöver denna fråga som varit aktuell tidigare stöder PPE-gruppen till fullo kommissionens kommande förslag om könsrelaterat våld.

Vi är bekymrade över att vissa delar av texten ligger utanför EU:s behörighetsområde och därmed äventyrar hela betänkandet. Med tanke på hur viktig frågan är anser vi att föredragandenas strategi med bredare inriktning vad gäller problemen är potentiellt riskfylld. Den äventyrar det avsedda målet att visa att könsrelaterat våld kan läggas till i förteckningen över EU-brott eftersom det uppfyller kriterierna för särskilt allvarlig brottslighet med ett gränsöverskridande inslag som skulle kunna åtgärdas genom en gemensam europeisk strategi, i syfte att fastställa den nödvändiga rättsliga grunden för gemensamma minimiregler i form av ett framtida direktiv om könsrelaterat våld. De centrala ambitionerna i detta betänkande förtjänar ett så brett stöd som möjligt i parlamentet.

RESERVATION

i enlighet med artikel 55.4 i arbetsordningen
Jadwiga Wiśniewska, Jorge Buxadé och Margarita de la Pisa

Vi är emot alla former av våld mot människor. Den nationella lagstiftningen täcker redan alla slags angrepp som utgör brott.

Skydd mot våld är för viktigt för att bli ett ideologiskt instrument.

Att utvidga förteckningen över brott till att omfatta könsrelaterat våld är varken formellt eller sakligt motiverat. Det påstådda brottet könsrelaterat våld omfattas inte av artikel 83 i EUF-fördraget, eftersom det har en strikt ideologisk grund.

Att inkludera detta påstådda brott strider mot primärrättens princip om lika värdighet mellan kvinnor och män.

Det strider mot oskuldspresumtionen och tvingar den tilltalade mannen att bevisa att han är oskyldig.

Det utser på förhand vissa grupper till offer framför andra.

Det kränker barnets rättigheter genom att förespråka vårdnad för modern utan hänsyn till barnets bästa.

Det främjar ett förtryckande system för övervakning och trakasserier och en instrumentalisering av rättsväsendet genom inrättandet av särskilda domstolar.

Det leder till en manipulering av minderåriga och yrkesverksamma i skolan, och skapar fördomar mot män.

Det kränker de mänskliga rättigheterna genom strävan att universalisera sådant som sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter.

Det vimlar av begrepp som ”patriarkala strukturer” och ”könsstereotyper” som förstärker den sociala splittringen och problematiserar relationer.

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

Antagande	14.7.2021
Slutomröstning: resultat	+: 53 -: 18 0: 24
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Magdalena Adamowicz, Isabella Adinolfi, Christine Anderson, Simona Baldassarre, Katarina Barley, Pernando Barrena Arza, Nicolas Bay, Robert Biedroń, Vladimír Bilčík, Vasile Blaga, Ioan-Rareş Bogdan, Patrick Breyer, Saskia Bricmont, Annika Bruna, Jorge Buxadé Villalba, Damien Carême, Caterina Chinnici, Clare Daly, Marcel de Graaff, Margarita de la Pisa Carrión, Anna Júlia Donáth, Lena Düpont, Rosa Estaràs Ferragut, Laura Ferrara, Nicolaus Fest, Frances Fitzgerald, Cindy Franssen, Heléne Fritzon, Lina Gálvez Muñoz, Jean-Paul Garraud, Maria Grapini, Sylvie Guillaume, Andrzej Halicki, Evin Incir, Sophia in 't Veld, Patryk Jaki, Marina Kaljurand, Fabienne Keller, Peter Kofod, Łukasz Kohut, Moritz Körner, Alice Kuhnke, Jeroen Lenaers, Juan Fernando López Aguilar, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Lukas Mandl, Karen Melchior, Nuno Melo, Nadine Morano, Javier Moreno Sánchez, Andżelika Anna Mozdżanowska, Maite Pagazaurtundúa, Pina Picierno, Sirpa Pietikäinen, Nicola Procaccini, Samira Rafaela, Paulo Rangel, Evelyn Regner, Diana Riba i Giner, Eugenia Rodríguez Palop, María Soraya Rodríguez Ramos, Christine Schneider, Ralf Seekatz, Michal Šimečka, Birgit Sippel, Sara Skytvedal, Martin Sonneborn, Sylwia Spurek, Jessica Stegrud, Tineke Strik, Ramona Strugariu, Annalisa Tardino, Isabella Tovaglieri, Dragoş Tudorache, Ernest Urtaşun, Tom Vandendriessche, Hilde Vautmans, Bettina Vollath, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Jadwiga Wiśniewska, Chrysoula Zacharopoulou, Javier Zarzalejos, Marco Zullo
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Malin Björk, Damian Boeselager, Pierrette Herzberger-Fofana, Brice Hortefeux, Elena Kountoura, Predrag Fred Matić, Sira Rego, Isabel Santos, Yana Toom, Maria Walsh, Isabel Wiseler-Lima, Tatjana Ždanoka

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

53	+
PPE	Sirpa Pietikäinen, Elissavet Vozemberg-Vrionidi
S&D	Katarina Barley, Robert Biedroń, Caterina Chinnici, Heléne Fritzon, Sylvie Guillaume, Lina Gálvez Muñoz, Evin Incir, Marina Kaljurand, Lukasz Kohut, Juan Fernando López Aguilar, Predrag Fred Matić, Javier Moreno Sánchez, Pina Picierno, Evelyn Regner, Isabel Santos, Birgit Sippel, Bettina Vollath
Renew	Anna Júlia Donáth, Sophia in 't Veld, Fabienne Keller, Moritz Körner, Karen Melchior, Maite Pagazaurtundúa, Samira Rafaela, María Soraya Rodríguez Ramos, Ramona Strugariu, Yana Toom, Dragoş Tudorache, Hilde Vautmans, Chrysoula Zacharopoulou, Marco Zullo, Michal Šimečka
Verts/ALE	Damian Boeselager, Patrick Breyer, Saskia Bricmont, Damien Carême, Pierrette Herzberger-Fofana, Alice Kuhnke, Diana Riba i Giner, Sylwia Spurek, Tineke Strik, Ernest Urtaşun, Tatjana Ždanoka
The Left	Pernando Barrena Arza, Malin Björk, Clare Daly, Elena Kountoura, Sira Rego, Eugenia Rodríguez Palop
NI	Laura Ferrara, Martin Sonneborn

18	-
PPE	Nuno Melo, Paulo Rangel
ECR	Jorge Buxadé Villalba, Patryk Jaki, Andżelika Anna Możdżanowska, Margarita de la Pisa Carrión, Nicola Procaccini, Jadwiga Wiśniewska
ID	Christine Anderson, Simona Baldassarre, Nicolas Bay, Annika Bruna, Nicolaus Fest, Jean-Paul Garraud, Marcel de Graaff, Annalisa Tardino, Isabella Tovaglieri, Tom Vandendriessche

24	0
PPE	Magdalena Adamowicz, Isabella Adinolfi, Vladimír Bilčík, Vasile Blaga, Ioan-Rareş Bogdan, Lena Düpont, Rosa Estaràs Ferragut, Frances Fitzgerald, Cindy Franssen, Andrzej Halicki, Brice Hortefeux, Jeroen Lenaers, Lukas Mandl, Nadine Morano, Christine Schneider, Ralf Seekatz, Sara Skyttedal, Maria Walsh, Isabel Wiseler-Lima, Javier Zarzalejos, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
S&D	Maria Grapini
ID	Peter Kofod
ECR	Jessica Stegrud

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : Nedlagda röster